

गृहादत्यन्तरः स्मृतः । सत्त्वं दम-स्तपोदानमहिंसेन्द्रिय-
निग्रहः । दृश्यन्ते यत्न राजेन्द्र ! स ब्राह्मण इति
स्मृतः । वशिष्ठः “यं न सत्त्वं न चासत्त्वं नानृतं
न वक्तव्यम् । न सुदृष्टं न दुर्दृष्टं वेद कश्चित्
ब्राह्मणः” । सन्, विशिष्टः असन्, तद्विपरीतः । अत्र
चात्कोत्कर्षप्रकाशनं यो न करोति स पात्रमिति तात्-
पर्यमिति । यमः “अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानो
जातवेदसम् । स्तदारनिरतो दाता स वै ब्राह्मण
उच्यते । श्रुतं प्रज्ञानुगं यस्य प्रज्ञा चैव श्रुतानुगा ।
असमिधार्थमर्थ्यादः स वै ब्राह्मण उच्यते । आग्निषोऽ-
र्थार्थं-पूजाञ्च प्रसङ्गान्न करोति यः । निवृत्तो बोभ-
नोच्चाभ्यां तं देवा ब्राह्मणं विदुः” । ‘आग्निषः’
आग्नीर्वादान्, ‘अर्थार्थं’ धनलाभाय । प्रसङ्गः आत्मा-
सत्तिः । “सत्यं दानं क्षमा शीलमान्दर्यस्य दया दृष्टा ।
दृश्यन्ते यत्न लोकैऽस्मिन् देवा ब्राह्मणं विदुः” ।
यमशान्तातपो “तपोधर्मे दया दानं सत्यं शौचं श्रुतं
दृष्टा । विद्याविज्ञानमास्तिक्य-मेतद्ब्राह्मणलक्षणम्” ।
सै धायनः “विद्या तपस योनिश्च एतद्ब्राह्मणलक्षणम् ।
विद्यातपोभ्यां योहीनो जातिब्राह्मण एव सः” ।
वशिष्ठः “वे ज्ञानदानाः श्रुतपूर्णकर्णो जितेन्द्रियाः
प्राचिबधे निवृत्ताः । प्रतिपद्ये सङ्गुचितामहस्तासो
ब्राह्मणास्तारयितुं क्षमयाः” । यमः “विद्यावन्तश्च वै
विप्राः सुव्रताश्च तमस्त्रिनः । सत्य-संयम-संयुक्ता ध्यान-
युक्ता जितेन्द्रियाः । पुनर्निर्गमं प्राप्तीः किं पुनः
संगतिं गताः । तेषां दत्त्वा च संभोज्य भवन्ति
परमां गतिम् । दत्त्वा हि ज्ञानं शुद्धाय दाता जाति शुभा
गतिम् । विद्यातपःशीलवर्षश्च च तारयति परः” ।
कूर्मपुराणे ““स्वाध्यायवन्तो वे विप्रा विद्यावन्तो
जितेन्द्रियाः । सत्यसंयमयुक्ताश्च तेभ्यो दद्यात् द्विजै-
स्त्विमाः ।। ओलियाय कुलीनाय विनीताय हवर्षिणे ।
अतस्त्राय दरिद्राय प्रदेयं शक्तिपूर्वकम्” । हवर्षिः
“ओलियाय दरिद्राय अर्थिने च विशेषतः । ज्ञानं
दीयते तस्मै तद्वानं शुभकारकम्” । ओलियस्तु, जमे-
नोक्तः “योगारपूर्विकास्तिस्रः सावित्रीर्षश्च विन्दति ।
चरितब्रह्मचर्यश्च स वै ओलिश्च उच्यते” योगारपूर्विका
महाव्याहृतीरिति शेषः” । याज्ञवल्क्यः “सर्वज्ञ
प्रमथोविप्रा श्रुताध्ययनशास्त्रिनः । तस्यः क्रियापराः
ओलासोभ्योऽप्यध्यातवित्तमाः” । पद्मपुराणे “यथाहि

सर्वदेवानां ऋषेः ओषः पितामहः । तथा ज्ञानी
सदा पूज्यो निर्ममोनिष्परिग्रहः” । मत्स्यपुराणे
“शीलं संवाक्यतो ज्ञेयं शौचं संव्यवहारतः । प्रज्ञा
संकथनात् ज्ञेया त्रिभिः पात्रं परीक्ष्यते” । भविष्य
पुराणे “ज्ञानि-सृष्टा-दया-सत्यं-दानं शीलं तपः
श्रुतम् । एतदष्टाङ्गसहितं परमं पात्रलक्षणम्” । वशिष्ठः
“स्वाध्यायादत्र योनिमत्तं प्रशान्तं वैतानस्य पापभीरुं
बहुधम् । स्त्रीषु ज्ञानं धार्मिकं गोशरण्यं व्रतैः
ज्ञानं षाडशं पात्रमाहुः” । योनिमान् प्रसक्तकुलो-
द्भवः । वैतानस्यः अग्निहोत्रादिकर्मपरः । स्त्रीषु
ज्ञानः स्त्रीविषये ज्ञानः । गोशरण्यः गोशुश्रूषारतः” ।
यमः “विद्यायुक्तो धर्मशीलः प्रशान्तः ज्ञानोदानः
सत्यवादी कृतज्ञः । हस्तिग्लानो गोहितो गोशरण्यो
दाता यच्चा ब्राह्मणः पात्रमाहुः । स्वाध्यायवान्
नियमवांसपत्नी ध्यानविश्रु यः । ज्ञानो दानः
सत्यवादी विप्रः पात्रनिर्होच्यते” महाभारते
“साङ्गंस्तु चतुरो वेदान् योऽधीते वै द्विजधर्मः ।
षड्भ्योऽनिवृत्तः कर्मभ्यस्तं पात्रमृषयोविदुः” । ‘पात्रं’
पात्रं तममित्यर्थः । वशिष्ठः “किञ्चिद्देवयं पात्रं
किञ्चित्पात्रं तपोभवम् । पात्राणामपि तत् पात्रं
गृहाञ्च यस्य नोदरे” । दृष्टव्यमिति “किञ्चिद्देवयं
पात्रं किञ्चित्पात्रं तपोभवम् । आगमिष्यति यत् पात्रं
तत्पात्रं तारयिष्यति । ब्रह्मचारी भवेत्पात्रं पात्रं
वेदज्ञ पारगः । पात्राणां सत्तमं पात्रं गृहाञ्च यस्य
नोदरे” । व्यासः “किञ्चिद्देवयं पात्रं किञ्चित्पात्रं
तपोभवम् । असह्यं च यत्पात्रं तत्पात्रं तारयि-
ष्यति” । असह्यं योगादिवहुररहितम् ।
याज्ञवल्क्यः “न विद्याया केवलं वा तपसा वापि
पात्रता । यत्न हस्तमिमे चोभे तद्वि पात्रं प्रकीर्त्त-
तम्” । देवकः “नालञ्च ब्राह्मणश्चैव ओलियश्च
ततः परः । अनूचानस्तथा भूष-मृषिकस्तु मृषि-
मुनिः । इत्येतेऽष्टौ सप्तहिता ब्राह्मणाः प्रथमं स्तुतो ।
तेषां परः परः ऋषो विद्याहस्तविशेषतः । ब्राह्मणाणां
कुले जातो जातिमात्रो यदा भवेत् । अशुभेतः क्रिया-
हीनो भूत्वा इत्यभिधीयते” । अशुभेतः उपनयन-
रहितः । “एकदेशमतिक्रम्य वेदस्याचारवान्मनुः ।
स ब्राह्मण इति प्रोक्तो निवृत्तः सत्यपाग्वह्यो” । एक-
देशातिक्रमः वेदस्य किञ्चिद्गुणस्याभ्युपगमः । निवृत्तः